

ב"ה

פרשת בהעלותך

וידבר ה' אל משה דבר אל אהרן

במדבר ח, ב.

משה ואהרן – שושבינא דמלכא ושושבינא דמטרוניא

בהציווי שנאמר בהתחלת פרשתנו: "וידבר ה' אל משה לאמר דבר אל אהרן ואמרת אליו בהעלותך את הנרות" - מודגשת השייכות הן למשה והן לאהרן:

השייכות למשה - נוסף לכך שציווי זה נאמר למשה שיאמר לאהרן, כמו כל עניני התורה שנאמרו תחילה למשה, כמו שכתוב¹ "תורה צוה לנו משה גו'", וכמאמר רבותינו ז"ל² "משה קיבל תורה מסיני ומסרה כו'", וכפי שפירש רש"י בפרשת תשא³ "כיצד סדר המשנה, משה היה לומד מפי הגבורה, נכנס אהרן, שָׁנָה לו משה פירקו וכו'" - ישנו ענין מיוחד בנוגע להדלקת המנורה, שעל זה נאמר (בפעם הראשונה שנזכר בתורה ענין הדלקת המנורה - בפ' תצוה⁴) "ואתה תצוה את בני ישראל ויקחו אליך שמן גו'", אל משה דוקא (אף על פי שהשמן הוצרך להיות ממון ציבור⁵, ולא ממון יחיד, כמו כל הקרבנות והקטורת, וכן בגדי כהונה, כדאיתא בגמרא⁶ "כהן שעשתה לו אמו כתונת, לובשה ועובד בה . . . ובלבד שימסרנה לציבור . . . יפה יפה"), שבזה מודגש שענין הדלקת המנורה שייך במיוחד למשה (וכמו בפרה אדומה, שגם בה נאמר⁷ "ויקחו אליך", ועד שבכל הפרות הוצרך להיות גם מאפר הפרה שעשה משה⁸).

¹ ברכה לג, ד.

² אבות רפ"א.

³ לד, לב.

⁴ בתחלתה.

⁵ יומא ג, ריש ע"ב. וראה רמב"ן אמור כד, ב.

⁶ שם לה, ריש ע"ב. וש"נ.

⁷ חוקת יט, ב.

⁸ ראה לקו"ש חל"ג ע' 127. וש"נ.

והשייכות לאהרן - שהרי הציווי "בהעלותך את הנרות" נאמר לאהרן דוקא, ואף שהדלקת המנורה אינה צריכה להיות על ידי כהן גדול דוקא, אלא יכולה להיות על ידי כל כהן, הרי זה באופן שעושה זאת מצד אהרן שבו, והיינו, שכשם שענינו של אהרן נמשך ל"כהן המשיח תחתיו"⁹, כמו כן ישנם ענינים שנמשכים מאהרן (לא רק לכהן גדול, אלא) גם לכל הכהנים.

ויוכן בהקדם המבואר בתורה אור¹⁰ ענינם של משה ואהרן - שמשה הוא שושבינא דמלכא¹¹, ואהרן הוא שושבינא דמטרוניתא, ועל ידי שניהם יחד נעשה היחוד של הקב"ה עם בני ישראל (שזהו כל ענין העבודה).

והענין בזה - שמשה ואהרן¹² הם משבעת הרועים שמפרנסים וממשיכים את עניניהם לכללות נשמות ישראל (כמו הרועה שמפרנס צאן מרעיתו), כך, שיש בכל אחד מישראל בחינת משה שבו¹³, וכן בחינת אהרן שבו.

ובאותיות פשוטות - שענינו של משה לגלות אלקות מלמעלה למטה, ואהרן ענינו לגלות את הרצון והתשוקה שיש לכל אחד מישראל לקבל המשכת האלקות, שזהו על ידי הכנת הכלי, שעל ידי זה נעשית המשכת האור (ועל דרך מאמר רבותינו ז"ל¹⁴ שאין האשה "כורתת ברית אלא למי שעשאה כלי", שעל ידי זה נעשה ענין הנישואין באופן ש"היו לבשר אחד"¹⁵).

וענינם בעבודה - שמשה ענינו תורה, כמו שכתוב¹⁶ "זכרו תורת משה עבדי", "תורה צוה לנו משה", והרי ענין התורה הוא המשכת אלקות מלמעלה למטה, ועד שבאלקות גופא הרי זו דרגא נעלית ביותר, שגם בירידתה למטה במקום שהוא היפך רצון העליון כו', אין זה פועל שינוי כו' [דלא כמו בדרגת האלקות שעליה אמרו¹⁷ "אלקיכם . . במאי טביל"], כדברי הגמרא¹⁸ "הלא כה דברי כאש, מה אש אינו מקבל טומאה, אף דברי תורה אינן מקבלין טומאה", ועד שנמשך ומתבטא גם בנוגע להלכה ומנהג בפועל (כבכל הענינים) - ש"בטלוח לטבילותא" (דבעלי קריין) לגבי תורה, כיון שהתורה נשארת בטהרתה כמו שהיא.

⁹ לשון הכתוב - צו, ו, טו.

¹⁰ תצוה בהוספות (קי, א ואילך).

¹¹ זהר ח"א רסו, ב. ח"ב מט, ב. ח"ג כ, א (ברע"מ). נג, ב. ערה, ב.

¹² כ"ה בלקו"ת ריש פרשתנו, ובתו"א שם. ובכ"מ. וראה גם שיחת ש"פ בהעלותך, י"ט סיון תשכ"ד ס"ו (תו"מ ח"מ ריש ע' 112). וש"נ.

¹³ ראה תניא רפמ"ב.

¹⁴ סנהדרין כב, ריש ע"ב.

¹⁵ בראשית ב, כד.

¹⁶ מלאכי ג, כב. וראה שבת פט, א. מכילתא בשלח טו, א. שמו"ר פ"ל, ד. וש"נ.

¹⁷ סנהדרין לט, סע"א.

¹⁸ ברכות כב, א.

וענינו של אהרן הוא מלמטה למעלה - לגלות אצל כל אחד מישראל מה שיש בו מצד עצמו, שאינו רוצה ואינו יכול להיות נפרד מאלקות¹⁹, אלא שענין זה יכול להיות לפעמים בהעלם, ומבלי להשפיע על המחשבה דיבור ומעשה שלו בפועל, ועל ידי אהרן הרי זה בא בגילוי, ובאופן שפועל שינוי במחשבה דיבור ומעשה שלו בפועל.

ודוקא על ידי שניהם יכולים לפעול את האחדות של הקב"ה עם בני ישראל.

קטע משיחת ש"פ בהעלותך, י"ט סיון, רשימת השומעים בלתי מוגה.

תו"מ ה'תשכ"ח ח"ג ע' 109.

¹⁹ אג"ק אדמו"ר מוהרי"צ ח"ד ע' שפד (נעתק ב"היום יום" כה תמוז). שם ע' תקמז (נעתק ב"היום יום" כא סיון). ועוד.

פרויקט זו נוסד בימי השבעה לזכרון ולע"י הרב גבריאל נח זוגתו רבקה הי"ד
- שלוחי כ"ק אדמו"ר במומבאי, אינדיא

נדפס ומופץ ע"י הרה"י ר' שלמה לרר ומשפחתו שיחיו
שלמה נחמ"ה, צביה זלאטע ריזל, שמואל, מנחם מענדל, ישראל אריה לייב, יוסף יצחק,
שניאור זלמן, חיה מושקא, אברהם דוד, אהרן, חנה